

Nr 12.

Av herr **Olsson** i Ramsta, *om förlängd giltighetstid för lagen med vissa bestämmelser mot oskäligen arrendestegring.*

1918 års riksdag antog en lag med vissa bestämmelser mot oskäligen arrendestegring att gälla under ett år till den 1 juni 1919.

1919 års riksdag förnyade lagen på ytterligare ett år till den 1 juni 1920, och 1920 års riksdag utsträckte tillämpningen av lagen till den 1 juni 1921.

Lagen har varit till stor nytta för alla mjölkarrendatorer, vars mjölkarrenden på grund av de höga mjölkprisen sprungit upp till belopp, som icke kunde beräknas vid arrendeaftalens ingående före 1 oktober 1917. Uppgåelsen mellan arrendatören och jordägaren enligt lagen har vanligtvis skett i godo, utan anlitan av den nämnd, som i lagens 2 § omförmäles. Särskilt i Södermanland, där vi ha rätt så många mjölkarrenden, var intresset för lagens förlängning vid 1920 års riksdag synnerligen stort. Över ett tjugotal mjölkarrendatorer hade i särskild skrivelse till Kungl. Maj:t begärt förnyelse av lagen till 1 juni 1921.

I Floda i Södermanland träffades först förra året överenskommelse enligt lagen mellan mjölkarrendatorerna och jordägaren, som i ett fall gav arrendatören en gottgåelse av 3,000 kronor. Man utgick vid uppgörelsen från ett mjölkpris av 10 öre pr liter, gällande vid arrendeaftalens ingående eller före den 1 oktober 1917, då medelpriset för mjölken vid tiden för uppgörelsen var omkring 30 öre.

Sedan dess har mjölkpriset gått avsevärt nedåt, utan att produktionskostnaderna följt med i sänkningen.

Ett mjölkarrende av 200 liter mjölk per år och tunnland åker

blir därför synnerligen betungande även vid ett mjölkpris av 20 öre per liter. Det skydd, som denna lag avsett att giva arrendatorerna, behöves därför alltför väl ännu ytterligare ett år.

På grund av det anförda tillåter jag mig värdsamt hemställa,

att riksdagen för sin del ville besluta, att »Lagen med vissa bestämmelser mot oskäligen arrendestegring, given Stockholms slott den 28 juni 1918», ytterligare förlänges på ett år till den 1 juni 1922 i dess nu gällande lydelse.

Stockholm den 17 januari 1921.

Gustaf Olsson

i Ramsta.